

SIMON La senyora nò; el senyor.  
 MIQUELA Vols dir que no s'ho diu ella? *Escràintlo.*  
 SIMON Menos que s'amagui'l nom,  
 se diu senyora Balbina.  
 MIQUELA Vés a avisarla. (Talòs!)

## ESCENA XIII

MIQUELA

MIQUELA Ave María puríssima!  
 jo'l perdré o's perdrà'l meu nom.  
 Enganyarme a mi y la noyal  
 Es un fet escandalós  
 que may m'havia passat.  
 Semblava tan bon senyor!  
 Cada dia feit regalos,  
 cada festa portant flors,  
 cada diumenge al Euterpe,  
 ballant sempre ab l'Assunció...  
 y ara'm surten qu'es casat.  
 Però li haig d'arma'un soroll  
 que li costarà un mal viure.  
 No se'n enriurà del tot!

## ESCENA XIV

MIQUELA y BALBINA

BALBINA Que Deu la quart. *Saludant a Miquela.*  
 MIQUELA Sense axecarse. Ja pot seure. *Sempre cremada.*  
 BALBINA Senyora!... *Ab estranyesa assentantse.*  
 MIQUELA Hem de parlà'un poch.  
 El seu senyó'es un trapella.  
 BALBINA Què diu! *Sorpresa.*  
 MIQUELA Lo que sent.  
 BALBINA *Admirada.* L'Arbós!  
 MIQUELA Si, senyora; el senyó'Arturo;  
 es dir, senyor, ho es de nom.

